

det overvejende været det konservative Parti, der har haft det. Saaledes ligger nu en Gang Samfundsforholdene. Men nu begynder de nye Lag at komme frem og at kunne tilegne sig den internationale Kultur. Vi ser i hvert Fald, at en tidligere Sekretær ved „Social-Demokraten“ er inde i den diplomatiske Karrière eller vil komme det, hvis vi vedtager disse to Lovforslag, idet han er Presseattaché, lad os sige ved Senderaadet i Berlin. Og naar vi vedtager denne Lov, vil han blive Embedsmand, fast ansat dér. Det er Begyndelsen. Jeg ved ikke, om der er nogen Venstremand ved Udenrigstjenesten — jeg kender i hvert Fald ikke til det —, men det behøver jo ikke at være Diplomatiets Fejl. Men nu, da Samfundslagene hæver sig, vil vi alle sammen kunne faa Adgang til disse Stillinger i den diplomatiske Karrière.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen forbavsedes over, at jeg ikke henholdt mig alene til hans Argumentation med Hensyn til Udenrigsministeriets Embedsmænds Bierhverv, men henviste til, hvad „Social-Demokraten“ skriver i Dag. Det skulde jeg gerne gøre, men det er jo Skik, ikke mindst fra det ærede Medlems Partis Side, at inddrage Artikler i Dagbladene i Diskussionen her, og jeg maa da sige, at den Opfattelse, som „Social-Demokraten“ giver sine Hundredtusinder af Læsere gennem denne Artikel i Dag, synes jeg er meget beklagelig. Naar ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode siger noget om, at man skulde ikke komme ind paa disse Sager, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det er ikke alene „Social-Demokraten“, men det er ogsaa „Aarhus Stiftstidende“, som er Organ for det ærede Medlem, der stod her i Aften og talte som det konservative Folkepartis Ordfører (Holstein) og vilde fremlægge de Konservatives Udenrigspolitik — for saaledes begyndte det ærede Medlem Hr. Holstein —, saa de Ting, som jeg her nævnte, er ikke helt betydningsløse. Det drejer sig i Virkeligheden ikke i dette Spørgsmaal om de enkelte „Ben“ — det var det ærede Medlem Hr. Rode ogsaa inde paa —, men, for at sige det kort, det, som Nationalbankdirektør Ussing i Dag sætter Fingeren paa i „Berlingske Tidende“ og „Politiken“ og vist ogsaa i andre Blade. Det er dér, vi skal tage fat, dér ligger Faren, dér er Kræftskaden, dér er Demoralisationen — lad os saa holde Personerne udenfor.

Naa, det er for sent at komme ind paa andre Ting, men med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens

Bemærkninger vil jeg dog takke det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg er ikke forbavset over, at en saadan Elsker af det danske Sprog som det ærede Medlem Hr. Rode kunde slutte sig til mit Standpunkt. Men en saadan Systematiker som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har jeg aldrig ventet kunde gaa med dertil. Det ærede Medlem siger, at mit Forslag er slet forberedt, men det ærede Medlem ved jo slet ikke, hvor gennemdrøftet det er; det er gennemdrøftet med danske Filologer, danske Sprogelskere, danske Videnskabsmænd, der ligger meget Arbejde bagved disse Ord. Jeg er meget imponeret, naar det ærede Medlem taler om sine Svampe og sine Muslinger; saa tier jeg stille, for dem forstaar jeg mig ikke paa, men naar der er Tale om det danske Sprog, saa tier jeg ikke, for saa er jeg ikke imponeret af det ærede Medlem.

Rode: Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem Hr. Moltesen vilde drive sin Sprogrensning saa vidt, at han bidrog til at udrydde af det parlamentariske Sprog det hæslige Udtryk „Ben“ og det endnu hæsligere Udtryk „Bengnaveri“, som vi nogle Gange har hørt her fra Talerstolen.

Lad mig derefter vende mig til Realiteten. Det ærede Medlem Hr. Moltesen tager fejl, naar han tror, at Udenrigsministeriets Embedsmænds Bierhverv skal være et Offer til Stemningen. Jeg har ikke hørt den allermindste Harme over Udenrigsministeriets Embedsmænds Udøvelse af deres Virksomhed hverken det ene eller det andet Sted; der er aldeles ikke nogen Stemning imod dem, som deres Bierhverv ofres til. Men derimod har der, som det ærede Medlem Hr. Moltesen rigtigt sagde, nu, paa Grund af et Systems aldeles umaadeholdne Udskejelser, rejst sig en alvorlig Uvillie mod dette System, og da der nu gives en organisatorisk Lov om vort Udenrigsministerium, og da dette Udenrigsministerium indenfor Ministeriernes Række paa mange Punkter indtager en Særstilling netop med Hensyn til Lønforhold, hvilket jo giver sig Udtryk i, at en Række særlige Goder, som er nødvendige paa Grund af de udenrigsministerielle Tjenestemænds særlige Forhold, indføres i Tjenestemandsløven, Goder, som andre Tjenestemænd ikke har, saa var der en god Lejlighed til her at sige: vi ønsker her i Rigsdagen at drage den højere Tjenestemandstands højt ansete Personligheder ud af dette System; thi der-